

Utorok 4. októbra 2016

Text: 2M 34, 4 – 10

⁴A on si vytesal dve kamenné dosky, ako boli prvé; keď Mojžiš včasráno vstal, vystúpil na vrch Sinaj, ako mu prikázal Hospodin, a vzal do rúk dve kamenné dosky. ⁵Hospodin zostúpil v oblaku, postavil sa tam k nemu a vyslovil meno: Hospodin. ⁶I prešiel Hospodin popred neho a volal: Hospodin, Hospodin, Boh milosrdný a ľútostivý, zhovievavý a hojný v milosti a vernosti, ⁷zachovávajúci priazeň tisícom, odpúšťajúci vinu, priestupok a hriech, ktorý však nenecháva bez trestu, ale trestá vinu otcov na synoch a na synoch synov až do tretieho a štvrtého pokolenia. ⁸Tu sa Mojžiš rýchlo sklonil k zemi, klaňal sa ⁹a povedal: Ak som našiel priazeň v Tvojich očiach, Pane, nech kráča môj Pán uprostred nás, lebo je to ľud tvrdohlavý; odpusť naše viny a hriechy a urob nás svojím vlastníctvom. ¹⁰On riekol: Hľa, ja uzavriem zmluvu. Pred všetkým tvojím ľudom urobím zázraky, ktoré sa nestali na celej zemi a u všetkých národov; všetok ľud, uprostred ktorého si, uvidí dielo Hospodinovo, lebo je hrozné, čo urobím s tebou.

Piesne: ES č. 534, 470

Zamyslenie nad Božím slovom:

Pre život sú dôležité viaceré hodnoty. Žiaľ, do nášho života vstupujú niekedy aj také udalosti, ktoré môžu tieto dôležité hodnoty zničiť. Takúto situáciu zažil i Mojžiš, keď mu Hospodin oznámil desať prikázaní, ktorých sa majú Izraelci držať. My ľudia sme však hriešni a netrzepliví. Prejavilo sa to aj pri Božom ľude, ktorý počas dlhého čakania na Mojžiša stratil trezlivosť a namiesto Hospodina začal uctievať vlastnými rukami zhotovené zlaté teľa. Na rozdiel od hriešnych ľudí však Boh zostáva verný. Nezavrhne hriešnikov ani ich neodsúdi, ale ponúkne im nový začiatok. No a práve o novom začiatku hovorí aj Božie slovo, ktoré je určené na dnešný deň. Mojžiš po druhýkrát vystúpil na vrch Sinaj, aby tam vytesal nové kamenné dosky a zaznačil Božie prikázania. Božie prikázania sú totiž pre život Božieho ľudu, a teda aj pre nás, veľmi dôležité, nakoľko v Božích prikázaniach sú vyjavené nielen Božie príkazy, ale aj samotná Božia vôľa, ktorej cieľom je pomôcť človeku. Keď Mojžiš na Boží príkaz po druhýkrát vystúpil na vrch, pre Izraelcov to znamenalo, že dostali novú príležitosť – a tá vychádza z odpustenia, bez ktorého by nebolo novej šance. Hospodin sa nám tak dáva poznať, aký je. On je „*Boh milosrdný a ľútostivý, zhovievavý a hojný v milosti a vernosti, zachovávajúci priazeň tisícom, odpúšťajúci vinu, priestupok a hriech*“. Bez odpustenia niet pre nás nádeje na nový začiatok. Vážme si preto túto vzácnu hodnotu, ktorú nám ponúka Hospodin. Bez Božieho odpustenia by nebolo šance ani pre Izrael, ani pre nás. Naša nádej a istota spočíva na rozdiel od starozmluvnej zvesti v Pánovi Ježišovi Kristovi, ktorý sa za nás obetoval, a tak nám získal odpustenie. Na tento moment, na novú, radostnú budúcnosť, na nádej a spasenie ukazujú aj slová, ktoré hovoria o Mojžišovej prosbe, aby Hospodin kráčal uprostred svojho ľudu; rovnako ako aj Božie slovo, že ľud uvidí divy, že uvidí Jeho dielo, dielo Hospodinovo. Preto aj do dnešného dňa smieme vykročiť v pevnej viere a dôvere v Hospodina, nášho Boha, ktorý je verný a pre zásluhy a obeť Pána Ježiša Krista nám ponúka nový začiatok. Odpusť a nám viny a ide s nami do budúcnosti. Amen.

Modlitba:

Hospodine, Bože náš, chválimo a zvelebujeme Ťa za všetko, čo pre nás konáš. Za Tvoju vernosť, za nádej, odpustenie vín pre Kristove zásluhy, ako aj za to, že nás sprevádzaš v celom našom živote. Prosíme Ťa, daj nám každý deň – aj dnes – na túto Tvoju pomoc, požehnanie a múdrosť očakávať. Amen.

Mgr. Helena Benková, evanjelická a. v. farárka na dôchodku, Sol' (ŠZS)